

Transmissió de la Fe per a la Nova Evangelització

III Jornades Transmet!

► El dissabte dia 18 i el diumenge 19 d'octubre, la Diòcesi de Terrassa celebrarà les III Jornades Transmet! amb el tema: «La transmissió de la Fe per a la Nova Evangelització.»

Els actes tindran lloc a Sant Cugat del Vallès i a Terrassa i acabaran amb la celebració de l'Eucaristia, presidida per Mons. Josep Àngel Saiz Meneses a la catedral el diumenge dia 19, dia que la Diòcesi de Terrassa celebra la seva patrona, la Mare de Déu de la Salut, perquè és l'aniversari de la seva coronació.

A la pàgina 4 trobareu el programa detallat de les Jornades Transmet!

GLOSSA

Signes d'identitat, signes de pertinença

Vaig ser, fa uns dies, a la llar d'una família cristiana, practicant. Els pares, encara joves, formats en grups juvenils cristians, es preocupen per la formació religiosa dels fills i pel seu creixement en la fe. Els han iniciat en la pregària i els acompanyen en la de la nit, abans de dormir. Beneeixen la taula habitualment. A la casa, però, no hi veig cap signe religiós. No hi ha cap intencionalitat, en aquesta absència. Potser fugir d'un passat, per a alguns, d'un cert enfarfigament, o potser una simple deixadesa.

Recordo, també, la llar d'una altra família cristiana, un matrimoni i dos fills. Al menjador, hi havia un senzill sant sobre de ceràmica que presidia els àpats familiars. Quan els fills eren ben petits encara, els van posar a l'habitació una rajola amb la figura del sant patró de cadascun, amb un dibuix del moment, actual i entenedor per als infants. El dia de la primera comunió, els van regalar una reproducció reduïda del Crist de Sant Damià, el Crist de tanta devoció de sant Francesc d'Assís, que va passar a ocupar un lloc destacat en una paret de l'habitació. Quan es va casar el fill gran, fa tres anys, va demanar als pares si es podia endur les dues imatges a la nova llar.

És evident que les dues famílies treballen pel creixement harmònic en la fe

dels seus fills i que aquest creixement no queda supeditat a la presència dels signes religiosos, si bé poden ser una bona ajuda i unes bones referències que facilitin aquest creixement. El llibre de la Bíblia, la creu, les icones i les imatges de Jesús, de Maria i dels sants, situades amb la preeminència adequada, esdevenen referents. Són unes realitats que remetent a una altra realitat: el Pare, Jesús, Maria, els sants, les realitats representades. Són, alhora, testimonis materials de la fe dels pares, signes d'identitat personal i familiar i de pertinença a la comunitat dels creients, el Poble de Déu. Símbol del seguiment de Crist, en el cas de la creu, emblema del cristianisme. A més, hi ha tantes possibilitats, una diversitat tan gran d'imatges boniques i escaients al sentiment i la devoció de cadascú! També en la tria d'aquests símbols per als nostres fills, néts, nebots, fillols, o per a nosaltres mateixos, som moguts pel nostre afecte i guiats per l'Esperit. «Sabem que Déu ho disposa tot en bé dels qui l'estimen, dels qui ha decidit cridar, perquè ell que els coneixia des de sempre, els ha destinat a ser imatge del seu Fill, que així ha estat el primer d'una multitud de germans» (Rm 8,28-29).

Enric Puig Jofra, SJ

Recés d'inici de curs per a preveres i diaques

- Per al Vallès Oriental: Dilluns dia 6 d'octubre, a les 11 h. A la Casa Mare de Déu de Montserrat a Caldes de Montbui. Dirigit pel P. Manuel Bonilla, O. Carm., provincial dels Carmelites.
- Per al Vallès Occidental i Collserola: Dilluns dia 13 d'octubre, a les 11 h. Al Casal Borja de St. Cugat del Vallès. Dirigit pel P. Manuel Bonilla, O. Carm., provincial dels Carmelites.

REMEU MAR ENDINS

L'Evangelí de la família

Amb el tema «Els desafiaments pastorals sobre la família en el context de l'evangelització» comença aquest diumenge a Roma l'assemblea extraordinària del Sínode de Bisbes que durarà fins al 19 d'octubre. Seran dues setmanes d'un treball intens, que s'hauran de completar amb l'assemblea ordinària. Està previst que aquesta es reuneixi novament —i al voltant del mateix tema— la tardor del 2015.

El Papa ha manifestat un interès especial tant per a la institució sinodal —cridada a ser expressió d'un estil de govern més participatiu o més conjuntat— com pel tema que es tractarà.

L'objectiu del Sínode extraordinari sobre la família, en paraules de l'arquebisbe Bruno Forte, que és un teòleg reconegut, és el d'escoltar els problemes i les expectatives que avui dia es viuen a tantes famílies, mostrant-nos propers a aquests problemes i oferint-los de manera creïble la misericòrdia de Déu i la bellesa de la resposta a la seva crida.

El meu desig és ampliar una mica aquestes últimes paraules: és a dir, proposar la bellesa de la resposta al pla de Déu sobre la família, la bellesa de la família o, com s'ha dit recentment, la bellesa i la fecunditat de viure «l'Evangelí de la família».

No es tracta de desconèixer els reptes i els problemes reals de les famílies d'avui en les diverses situacions culturals en les que viuen. El Papa ha demanat que totes les diòcesis responguin a una consulta àmplia que, sens dubte, serà el punt de partida de les deliberacions sinodals.

Penso que ho encertava Mons. Vincenzo Paglia, president de la Pontifícia Comissió per a la Família, quan deia —en una visita seva a Barcelona— que el més urgent és proclamar «l'Evangelí de la família». El document preparatori d'aquesta assemblea sinodal també insisteix en aquest aspecte. La Bona Notícia del Déu que és amor —recordem aquella preciosa encíclica de Benet XVI titulada «Déu és amor»— ha d'ésser proclamada a totes les persones que viuen aquesta experiència humana fonamental de la vida matrimonial, oberta al do dels fills, que és la comunitat familiar.

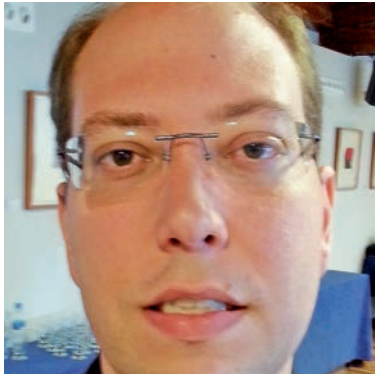
La doctrina de la fe sobre el matrimoni i sobre la família ha de ser presentada de manera comunicativa i eficaç perquè sigui capaç d'arribar als cors i de transformar-los segons la voluntat de Déu que se'ns ha manifestat en Jesucrist.

La bellesa del missatge bíblic sobre la família té el seu fonament en la creació de l'home i la dona, fets ambdós a imatge i semblança de Déu, com ens ho revela el llibre del Gènesi. Units per un vincle sacramental indissoluble, els esposos estan cridats a viure la bellesa de l'amor humà santificat per Crist en un sacrament; a viure la bellesa de la paternitat, de la maternitat i de la dignitat suprema de participar d'aquesta manera en l'obra creadora de Déu.

La vivència de «l'Evangelí de la família» o la realització existencial del model cristià de família, no està de cap manera esgotat, sinó que potser en alguns dels seus aspectes, és encara inèdit. Ens hi juguem molt i hem d'esperar molt d'aquest Sínode. Preguem pels qui han de treballar-hi les dues properes setmanes.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Bisbe de Terrassa

ENTREVISTA

ADOLFO IVORRA

Espiritualitat litúrgica

Al juliol es va celebrar a Montserrat la 36a edició del Curs de Litúrgia d'Estiu, organitzat pel CPL i l'Institut Superior de Litúrgia de Barcelona, amb el títol *La litúrgia, font de la vida espiritual*. El Dr. Adolfo Ivorra va impartir la ponència *L'espiritualitat litúrgica en la postmodernitat*, sobre com la sensibilitat pròpia de l'home actual influeix en la seva vivència i comprensió de la litúrgia.

A 50 anys del Vaticà II, ha penetrat l'espiritualitat litúrgica en el Poble de Déu?

L'espiritualitat cristiana ha de tenir el seu centre en la celebració litúrgica. Tanmateix, amb el pas dels segles, la situació de l'espiritualitat cristiana abans del Concili distava molt de ser litúrgica. Tot i que s'han fet grans esforços pastorals per tornar la litúrgia al Centre teològic i espiritual, encara hi trobem dificultats.

Per què?

La pietat popular, els corrents espirituals dins del que s'anomena *New Age*, la tendència a comprendre-ho tot des de la categoria d'*espectacle*, gràcies a la TV o internet, fan més difícil que la participació i la vivència de la celebració litúrgica siguin una realitat palpable en la majoria del Poble de Déu.

Quins són els pilars que sostenen una autèntica espiritualitat litúrgica?

L'espiritualitat litúrgica té el centre en els que s'han denominat *altiora principia* (principis fonamentals). Quan sant Joan XXIII promulgà el seu *motu proprio* sobre la reforma de les rúbriques (indicacions sobre la celebració), deixava per al Concili l'establiment dels principis fonamentals de la reforma litúrgica, on trobem els fonaments de l'espiritualitat litúrgica, en especial en la Constitució *Sacrosanctum concilium*.

Oscar Bardají i Martín

HECHOS DE SAN JUAN XXIII

Francisco pensó en llamarse Juan XXIV

Un hecho significativo es que el papa Wojtyła estableció que la memoria litúrgica de Juan XXIII como santo se celebre el 11 de octubre, fecha de la inauguración del Concilio Vaticano II. Esta decisión se tomó con motivo de la beatificación del papa Roncalli, el 3 de septiembre del año 2000, enmarcada en el Jubileo del año 2000. El mismo día fueron beatificados también el papa Pío IX, el obispo Tomás Regio, el sacerdote Guillermo José Chamínade, fundador de los Marianistas, y el abad dom Columba Marmión.

Es conocida la profunda veneración que el papa Bergoglio tiene por Juan XXIII y su deseo de proclamarlo santo. El cardenal Loris Capovilla ha revelado que Jorge Mario Bergoglio consideró la posibilidad de llamarse Juan XXIV, aunque se decidió finalmente por el nombre de Francisco.

(Del libro *San Juan XXIII, maestro espiritual*, de Luis Marín de San Martín, Ed. Ciudad Nueva, Madrid 2014)

HECHOS DE VIDA

¡Ángeles!

Léon Felipe, poeta que padeció y lloró mucho, escribió:

—«A mi amigo, el jorobadito Rubén, que ahora está en su casa eterna y celestial. ¿Quiénes son los ángeles? / ¿Cómo son los ángeles? / Ese jorobadito que vendía lotería / por las calles y los cafés de la ciudad / y ahora está dormido en esa caja blanca, / acostado de perfil, ¿no era un ángel? / ¡Yo sostengo que son ángeles todos los jorobados del mundo! / Y pienso que un día, allá en el cielo, / toparon con una nube negra y dura / y se cayeron a la tierra. / Entonces se les quebraron las alas, / se les apelonaron torpe y grotescamente sobre los hombros / y se quedaron prisioneros en el mundo, / bajo una lluvia bárbara / e inhumana de burlas y de espinas... / Además: ¿Quién no tiene una joroba / y un gran saco de lágrimas?»

—«Jorobar», según María Moliner es igual a «fastidiar, causar un perjuicio, una humillación, un daño; es damnificar, hundir, arruinar... a alguien».

El teólogo Léon-Dufour enseña que el nombre de los ángeles no es un nombre de naturaleza, sino de función: en hebreo *mal'ak* y en griego *angelos* significan *mensajero*.

San Pablo afirma:

—«Dios envía ángeles a favor de los hombres.»

J. M. Alimbau

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

San Francisco de Asís y el Sínodo

Se acercaba el final de su vida y san Francisco dejó su *Testamento*. Uno de los textos que mejor refleja la dimensión espiritual del santo dice: «Y después que el Señor me dio hermanos, nadie me enseñaba qué debería hacer, sino que el Altísimo mismo me reveló que debería vivir según la forma del santo Evangelio.»

Francisco es testimonio santo del vivir como hijo de Dios y hermano de todos los hombres. Manifestar la paternidad amorosa de Dios y construir la fraternidad universal se presenta como vocación franciscana, como vocación cristiana, como invitación para todos los hombres.

Sensibilidad e intrepidez franciscanas, signo y vivencia humildes, situados en el dintel del Sínodo extraordinario sobre la familia. Desde hoy hasta el 19 de octubre se desarrollará el primer Sínodo del papa Francisco: «Los desafíos pastorales de la familia en el contexto de la evangelización». «Es justo —presentaba Federico Lombardi en 2013— que la Iglesia se mueva comunitariamente en la reflexión y en la oración y tome las orientaciones pastorales comunes de los puntos más importantes, como la pastoral de la familia, bajo la guía del Papa y de los obispos.»

Pedimos por los convocados, entre los que se encuentra el cardenal de Barcelona. Es oportuno seguir un camino en comunión con la comunidad eclesial. «El sumo pontífice, en sus encuentros con las familias, estimula siempre a mirar con esperanza el propio futuro, recomendando aquellos estilos de vida a través de los cuales se cuida y se hace crecer el amor en la familia: *pedir permiso, agradecer y pedir perdón*». (Del *Instrumentum laboris*, 2014)

Hna. M. de los Ángeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

6. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Dt 8,7-18 / SI: 1Cr 29, 10.11abc.11d-12a.12bcd / 2Co 5,17-21 / Mt 7,7-11]. Tèmpores d'acció de gràcies i de petició. Sant Bru (Colònia 1035 - Squillace 1101), prev., retirat al desert de Chartreuse, fund. Cartoixans (Ocart); sant Emili, mr.

7. □ Dimarts [Ga 1,13-24 / SI 138 / Lc 10,38-42]. Mare de Déu del Roser, commemoració de la victòria de Lepant (1571). St. Marc, papa (romà, 336); St. Sergi, mr.

8. ■ Dimecres [Ga 2,1-2.7-14 / SI 116 / Lc 11,1-4]. Sant Simeó el Just, profeta; sant Demetri, mr.

9. ■ Dijous [Ga 3,1-5 / SI: Lc 1,69-70.71-73.74-75 / Lc 11,5-13]. Sant Dionís, primer bisbe de París, romà, i companys clergues, mrs. (s. III); sant Joan Leonardi (Lucca 1541 - Roma 1609), prev., fund.; sant Abraham (s. XIX aC), patriarca, pare en la fe; sant Lluís Bertran, prev. dominic, de València, missioner a Amèrica.

10. ■ Divendres [Ga 3,7-14 / SI 110 / Lc 11,15-26]. Sant Tomàs de Villanueva (1486-1555), bisbe de València (agustiniana), de Fuenllana; sant Sabí, ermità al Pirineu.

11. ■ Dissabte [Ga 3,22-29 / SI 104 / Lc 11,27-28]. Sta. Soledat Torres Acosta (Madrid 1826-1887), vg., fund. Serventes de Maria, Vetlladores dels Malalts (SM, 1851); St. Germà, bisbe i mr.; St. Joan XXIII, papa (1958-1963).

12. ■ † Diumenge vinent, XXVIII de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Is 25,6-10a / SI 22 / Fl 4,12-14.19-20 / Mt 22,1-14 (o més breu: Mt 22,1-10)]. Mare de Déu del Remei. Mare de Déu del Pilar, apareguda a Saragossa segons la tradició, patrona d'Aragó.

DIUMENGE XXVII DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 5,1-7)

Dedico aquest cant al meu estimat, cant de l'enamorat a la seva vinya. El meu estimat tenia una vinya al turó de Ben-Samen. La cavà, la netejà de pedres, hi plantà els millors ceps, construí al mig una torre de guàrdia i hi va fer un cup tallat a la roca. Esperava que li donaria bon raïm, però li donava raïms agres. I ara, si us plau, habitants de Jerusalem i homes de Judà, feu de jutges entre jo i la meua vinya. Què podia fer per ella que no ho hagi fet? Per què em dona raïms agres quan jo n'esperava bon raïm? Doncs ara us diré què penso fer a la meua vinya: li trauré la tanca, i que els ramats la brostegin, enderrocaré el seu clos, i que el bestiar la trepitgi. La deixaré abandonada. No la podaran ni la cavan, hi creixeran argelagues i cards, i manaré als núvols que no hi deixin caure la pluja.

La vinya del Senyor de l'univers és el poble d'Israel, i els homes de Judà són els ceps que ell havia preferit. N'esperava justícia, però no hi veu sinó injustícies; n'esperava bondat, però hi sent el clam dels oprimits.

▶ Salm responsorial (79)

R. *La vinya del Senyor és el poble d'Israel.*

Un cep vas portar d'Egipte, / per plantar-lo, traguéreu els nadius. / Els seus brots van créixer fins al mar, / els seus plançons, fins al Gran Riu. R.

Com és que heu derrocat la seva tanca, / perquè l'esfulli qualsevol vianant? / Hi entren els senglars a devastar-la / i els animals salvatges hi pasturen. R.

Déu de l'univers, / gireu des del cel els vostres ulls, / veniu i visiteu aquesta vinya, / que la vostra mà havia plantat / i havia fet robusta i forta. R.

No ens apartarem mai més de vós; / guardeu-nos vós la vida / perquè invoquem el vostre nom. / Senyor, Déu de l'univers, renoveu-nos, / feu-nos veure la claror de la vostra mirada / i serem salvats. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 4,6-9)

Germans, no us inquieteu per res. A cada ocasió acudiu a la pregària i a la súplica, i presenteu a Déu les vostres peticions amb acció de gràcies. Així la pau de Déu, que sobrepassa el que podem entendre, guardarà els vostres cors i els vostres pensaments en Jesucrist. Finalment, germans, interesseu-vos per tot allò que és veritat, respectable, just, net, amable, de bona reputació, virtuós i digne d'elogi. Practiqueu allò que jo us he transmès i vosaltres heu rebut, que heu sentit o heu vist en mi, i el Déu de la pau serà amb vosaltres.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 21,33-43)

En aquell temps, Jesús digué als grans sacerdots i als notables del poble: «Escolteu una altra paràbola: Un propietari plantà una vinya, la voltà d'una tanca, hi cavà un cup, hi construí una torre de guàrdia, deixà uns vinyaters que la cultivessin, i se n'anà del país.

«Quan s'acostava el temps de la verema, envià els seus homes per recollir-ne els fruits, però aquells vinyaters els van agafar i a un li van pegar, a un altre el van matar, a un altre el van treure a cops de pedra. Ell envià més homes que la primera vegada, però els tractaren igual. Finalment els envià el seu fill, pensant que, almenys el fill, el respectarien. Però ells, en veure'l, es digueren: Aquest és l'hereu: matem-lo i ens quedarem l'heretat. I l'agafaren, el van treure fora de la vinya i el van matar. Quan torni l'amo de la vinya, què farà amb aquells vinyaters?»

Li responen: «Farà matar aquells mals homes i passarà la vinya a uns altres que li donin els fruits al temps de la verema». Jesús els diu: «¿No heu llegit mai allò que diu l'Esclat: La pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici. És el Senyor qui ho ha fet i els nostres ulls se'n meravellen? Per això us dic que el Regne de Déu us serà pres i serà donat a un poble que el farà fructificar.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 5,1-7)

Voy a cantar en nombre de mi amigo un canto de amor a su viña. Mi amigo tenía una viña en fértil collado. La entrecavó, la descantó, y plantó buenas cepas; construyó en medio una atalaya y cavó un lagar. Y esperó que diese uvas, pero dio agrazones. Pues ahora, habitantes de Jerusalén, hombres de Judá, por favor, sed jueces entre mí y mi viña. ¿Qué más cabía hacer por mi viña que yo no lo haya hecho? ¿Por qué, esperando que diera uvas, dio agrazones? Pues ahora os diré a vosotros lo que voy a hacer con mi viña: quitar su valla para que sirva de pasto, derruir su tapia para que la pisoteen. La dejaré arrasada: no la podarán ni la escardarán, crecerán zarzas y cardos; prohibiré a las nubes que lluevan sobre ella.

La viña del Señor de los ejércitos es la casa de Israel; son los hombres de Judá su plantel preferido. Esperó de ellos derecho, y ahí tenéis: asesinatos; es- però justicia, y ahí tenéis: lamentos.

▶ Salmo responsorial (79)

R. *La viña del Señor es la casa de Israel.*

Sacaste una vid de Egipto, / expulsaste a los gentiles, y la trasplantaste. / Extendió sus sarmientos hasta el mar, / y sus brotes hasta el Gran Río. R.

¿Por qué has derribado su cerca / para que la saqueen los viandantes, / la pisoteen los jabalíes / y se la coman las alimañas? R.

Dios de los ejércitos, vuélvete: / mira desde el cielo, fíjate, / ven a visitar tu viña, / la cepa que tu diestra plantó, / y que tú hiciste vigorosa. R.

No nos alejaremos de ti: / danos vida, para que invoquemos tu nombre. / Señor, Dios de los ejércitos, restáuranos, / que brille tu rostro y nos salve. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Fl 4,6-9)

Hermanos: Nada os preocupe; sino que, en toda ocasión, en la oración y súplica con acción de gracias, vuestras peticiones sean presentadas a Dios. Y la paz de Dios, que sobrepassa todo juicio, custodiará vuestros corazones y vuestros pensamientos en Cristo Jesús. Finalmente, hermanos, todo lo que es verdadero, noble, justo, puro, amable, laudable, todo lo que es virtud o mérito, tenedlo en cuenta. Y lo que aprendisteis, recibisteis, oísteis y visteis en mí, ponedlo por obra. Y el Dios de la paz estará con vosotros.

▶ Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 21,33-43)

En aquel tiempo, dijo Jesús a los sumos sacerdotes y a los senadores del pueblo: «Escuchad otra paràbola: Había un propietario que plantó una viña, la rodeó con una cerca, cavó en ella un lagar, construyó la casa del guarda, la arrendó a unos labradores y se marchó de viaje. Llegado el tiempo de la vendimia, envió sus criados a los labradores, para percibir los frutos que le correspondían. Pero los labradores, agarrando a los criados, apalearon a uno, mataron a otro, y a otro lo apedrearono. Envío de nuevo otros criados, más que la primera vez, e hicieron con ellos lo mismo. Por último les mandó a su hijo, diciéndose: «Tendrán respeto a mi hijo.» Pero los labradores, al ver al hijo, se dijeron: «Este es el heredero: venid, lo matamos y nos quedamos con su herencia.» Y, agarrándolo, lo empujaron fuera de la viña y lo mataron. Y ahora, cuando vuelva el dueño de la viña, ¿qué hará con aquellos labradores?» Le contestaron: «Hará morir de mala muerte a esos malvados y arrendará la viña a otros labradores, que le entreguen los frutos a sus tiempos.» Y Jesús les dice: «¿No habéis leído nunca en la Escritura: «La piedra que desecharon los arquitectos es ahora la piedra angular. Es el Señor quien lo ha hecho, ha sido un milagro patente»? Por eso os digo que se os quitará a vosotros el reino de Dios y se dará a un pueblo que produzca sus frutos.»

Paràbola dels vinyaters homicides. Evangeliari d'Echternach, Museu Nacional de Nüremberg

COMENTARI

Israel i l'Església

Desenes de coses sobresurten en la versió mateuana de la paràbola dels vinyaters homicides. La primera és que Mateu subratlla (més que Marc) que la paràbola vol tenir decididament un sentit al·legòric. La vinya és una referència inequívoca a Israel, l'amo de la vinya és el Déu d'Israel, els enviats són els diferents personatges de l'Antic Testament que demanen compte a Israel del compliment de l'aliança (els jutges, profetes i reis). La referència a Jesús com el fill recull també la força cristològica de Marc. Finalment, la mort del fill després que el treguin de la vinya és una clara referència cristològica, encara que no tingui la punta de

Marc («el fill estimat», cf. Mc 1,11; 9,7; 15,39); però el fet que «el treuen fora de la vinya i el maten» sembla apuntar clarament a la mort de Jesús fora de les portes de Jerusalem. Però hi ha encara un darrer detall que abona aquesta interpretació al·legòrica que està al final del text d'avui, però que no hem llegit: «Els grans sacerdots i els fariseus, havent escoltat aquestes paràboles, van comprendre que es referia a ells» (21,45).

La segona cosa que sobresurt és l'accent que Mateu afegeix mitjançant la resposta que es dona a la pregunta retòrica: «Què farà l'amo de la vinya amb aquells vinyaters?». La resposta és: «Farà morir de mala manera aquells mals homes». Aquesta resposta, que no és a Marc, és també una darrera dada al·le-

gòrica (la destrucció de Jerusalem). Però, endemés, ja apunta a la conclusió de la paràbola que només tenim a Mateu: «El Regne de Déu us serà pres i es donarà a un poble que el farà fructificar» (21,43). Amb aquesta conclusió, Mateu està donant a la paràbola un gir eclesiològic que no tenia a Marc: el poble que rebrà la vinya serà l'Església. Amb aquesta interpretació s'insinua clarament que la vinya ja no és el poble d'Israel, és el Regne de Déu (una formulació no mateuana), i que aquest Regne passa a l'Església. No es diu que el Regne sigui l'Església, sinó que la vinya (el Regne) passa a ser el terreny on l'Església fructifica. L'Església ha de fructificar en bones obres.

Oriol Tuñí, SJ

VIDA DIOCESANA

▶ ACTIVITATS DEL SENYOR BISBE

Dissabte dia 4, a les 19 h. Celebra l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a la parròquia de Sant Pere de Terrassa.

Diumenge dia 5, a les 12 h. Celebra l'Eucaristia a la parròquia del Sagrat Cor de Sabadell en el cinquantenari de la construcció del temple parroquial.

A les 17 h. Al Santuari de la Mare de Déu de Montserrat, presideix la celebració de l'Eucaristia de la Romeria de l'Arxiprestat de Terrassa a Montserrat.

Dilluns dia 6, a les 11 h. Presideix el Recés d'inici de curs per a preveres i diaques del Vallès Oriental a la Casa Mare de Déu de Montserrat a Caldes de Montbui.

Del dimarts dia 7 al dijous dia 9. Presideix les Jornades nacionals de Pastoral penitenciària de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE) a Madrid.

Dissabte dia 11, a les 12 h. Celebra l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a la parròquia de Santa Maria de Martorelles.

Diumenge dia 12, a les 11 h. Celebra la Missa de la Mare de Déu del Pilar amb participació del Centre Aragonès a la Catedral.

▶ NOTÍCIES

Inici de ministeri de rector al Roser de Cerdanyola. El diumenge 14 de setembre, festa de l'Exaltació de la Santa Creu, Mons. Saiz Meneses va celebrar l'Eucaristia a la parròquia de la Mare de Déu del Roser a Cerdanyola del Vallès amb motiu de l'inici de ministeri de rector de Mn. Marcos Aceituno. Varen concelebrar també Mn. Joan Carles Montserrat, vicari episcopal, i Mn. Manuel Coronado, secretari del Sr. Bisbe. La celebració va ser concorreguda i en acabar la Missa el Sr. Bisbe i el nou rector van saludar la feligresia.

Inici de ministeri d'administrador parroquial a Santa Maria de Rubí. El diumenge dia 14 de setembre, a 2/4 de 12 del migdia, Mons. Salvador Cristau Coll, bisbe auxiliar, va celebrar l'Eucaristia a la parròquia de Santa Maria de Rubí en l'inici de ministeri d'administrador parroquial de Mn. Javier Fernández Pérez. Juntament amb ell varen concelebrar Mn. Fidel Catalán, secretari general i canceller, i Mn. Santiago Cortés. Varen servir l'altar tres diaques —entre ells Mn. Miquel Miras destinat a la parròquia— i cinc seminaristes. Acabada la celebració el Sr. Bisbe i Mn. Javier varen saludar els fidels.

▶ AGENDA

III Jornades Transmet!

Tema: «La transmissió de la Fe per a la Nova Evangelització»

Programa:

• Dissabte dia 18 d'octubre:

Lloc: Centre Borja (c/ Llaseres, 30. Sant Cugat del Vallès)

—10.30 h Acollida

—11 h Inauguració a càrrec de l'Excm. i Rvdm. Sr. Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe de Terrassa. Conferència marc: «Transmissió de la Fe per a la Nova Evangelització», a càrrec de Mons. Julián Barrio Barrio, arquebisbe de Santiago de Compostel·la

—13 h «La transmissió de la Fe des del cant gregorià» (audició en directe)

—14 h Dinar

—16.30 h Taules rodones simultànies:

1. «Catequesi i transmissió de la Fe per a la Nova Evangelització» (Trobada diocesana de professors, animadors de la fe i responsables de moviments). Moderador: Mons.

Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe de Terrassa. Membres: Mn. Carles Cahuana i Bartra, delegat de Catequesi; Sra. Eulàlia Gambús, de l'equip de la Delegació de Catequesi

2. «Escola, lleure i moviments i transmissió de la Fe per a la Nova Evangelització». Moderador: Mn. Josep Monfort Mengod, delegat d'Apostolat Seglar. Membres: Sra. Roser Álvarez, delegada d'Escoles Parroquials; Mn. Joan Carles Montserrat i Pulido, delegat d'Ensenyament; un membre de l'equip responsable del Moviment de Colònies i Espais Cristians Catalans (MCECC)

3. «Catecumenat i catequesi d'adults i transmissió de la Fe per a la Nova Evangelització» (Trobada diocesana de responsables i formadors de catecumenat i catequesi d'adults). Moderador: Mons. Salvador Cristau i Coll, bisbe auxiliar del Bisbat de Terrassa. Membres: Sr. Jaume Galobart Duran, delegat del Catecumenat; Sra. Maribel Pou, del Moviment de Pobles i Comarques

—18 h Plató de realitats diocesanes. «La transmissió de la Fe des dels mitjans de comunicació». A càrrec de periodistes de la nostra diòcesi. Presentació del DVD del 10è aniversari de la diòcesi

—20.30 h Sopar

—22 h Concert - Escola de Pregària, a càrrec de la Gna. Glenda (Lloc: Monestir de St. Cugat)

—23 h Moixiganga (donatiu voluntari destinat a Càritas. Obert al públic en general)

• Diumenge dia 19 d'octubre:

Lloc: Sala d'actes de la Fundació Busquets (c/ Dr. Cabanes, 27. Terrassa)

—10.30 h «Testimonis». Moderador: Jaume Galobart i Duran, delegat de catecumenat. «Des de: Família, catequesi, ensenyament, parròquia». Lloc: Catedral de Terrassa

—12 h Eucaristia: Solemnitat de la Mare de Déu de la Salut, patrona de la diòcesi de Terrassa. Presidida per l'Excm. i Rvdm. Sr. Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe de Terrassa. Amb la participació dels Pueri Cantores de la diòcesi de Terrassa.

Clausura de les III Jornades Transmet!

REMAD MAR ADENTRO

El Evangelio de la familia

Con el tema «Los desafíos pastorales sobre la familia en el contexto de la evangelización», comienza este domingo en Roma la asamblea extraordinaria del Sínodo de los Obispos que se prolongará hasta el 19 de octubre. Dos semanas de intenso trabajo, que se deberán completar con la asamblea ordinaria que está previsto que se reúna de nuevo —y en torno al mismo tema— en el otoño de 2015.

El Papa ha manifestado un especial interés tanto para la institución sinodal —que está llamada a ser una expresión de un estilo de gobierno más participativo, o más conjunto— como por el tema que va a ser tratado.

El objetivo del Sínodo extraordinario sobre la familia, en palabras del arzobispo Bruno Forte, que es un reconocido teólogo, es escuchar los problemas y expectativas que hoy en día se viven en tantas familias, mostrándonos cercanos a estos problemas y ofreciéndoles de manera creíble la misericordia de Dios y la belleza de la respuesta a su llamada.

Mi deseo es ampliar algo estas últimas palabras; es decir, proponer la belleza de la respuesta

al plan de Dios sobre la familia, la belleza de la familia o, como se ha dicho recientemente, la belleza y la fecundidad de vivir «el Evangelio de la familia».

No se trata de desconocer los retos y los problemas reales de las familias cristianas en las diversas situaciones culturales en que esta vive. El Papa ha pedido que todas las diócesis respondan a una consulta amplia, que sin duda será el punto de partida de las deliberaciones sinodales.

Pero creo que acertaba Mons. Vincenzo Paglia, presidente de la Pontificia Comisión para la Familia, al decir —en una visita suya a Barcelona— que lo más urgente es proclamar «el Evangelio de la familia». El documento preparatorio de esta asamblea sinodal también insiste en este aspecto. La Buena Noticia del Dios que es amor —recordemos aquella bella encíclica de Benedicto XVI titulada «Dios es amor»— ha de ser proclamada a todas las personas que viven esta experiencia humana fundamental de la vida matrimonial, abierta al don de los hijos, que es la comunidad familiar.

La doctrina de la fe sobre el matrimonio y sobre la familia ha de ser presentada de manera comu-

nicativa y eficaz, para que sea capaz de alcanzar los corazones y de transformarlos según la voluntad de Dios que se nos ha manifestado en Jesucristo.

La belleza del mensaje bíblico sobre la familia tiene su fundamento en la creación del hombre y la mujer, ambos hechos a imagen y semejanza de Dios, como nos revela el libro del Génesis. Unidos por un vínculo sacramental indisoluble, los esposos están llamados a vivir la belleza del amor humano santificado por Cristo en un sacramento, la belleza de la paternidad, de la maternidad y de la dignidad suprema de participar así en la obra creadora de Dios.

La vivencia del «Evangelio de la familia» o la realización existencial del modelo cristiano de la misma no está en modo alguno agotada, sino que quizá en algunos de sus aspectos, está todavía inédita. Mucho nos jugamos y mucho hemos de esperar de este Sínodo. Recemos por quienes han de trabajar en él las próximas dos semanas.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Obispo de Terrassa